

Onbeş günlük

DERİM

TKP. Yayın Bürosu

Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz !

TÜRKİYE KOMUNİST PARTİSİNİN ENFORMASYON BÜLTENİ

Sayı 8 (190) _ _ _ _ _ 1 Mayıs 1977 _ _

- İÇİNDEKİLER:
1. TKP MK'nin Çağrısı
 2. 1 Mayıs yığinsal bir biçimde kutlandı
 3. Gerici-faşist güçlerin 1 Mayıs gösterisine kanlı saldırıları işçi sınıfını, halkımızı yıldıramayacaktır
 4. TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın Prag'ta "Barış ve Sosyalizm Problemleri" dergisinin düzenlediği toplantıda yaptığı konuşma

Ç A Ğ R I

1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma ve savaş günü, bütün ülkelerde, Türkiye'de yığinsal gösterilerle karşılanıyor. Bütün ülkelerin işçileri, Türkiye işçi sınıfı proletarya enternasyonalizmi bayrağı altında birliklerini güçlendiriyor ve savaşın belgilerini haykırıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı 1 Mayıs'ı çetin koşullarda,

5 Haziran seçimlerinin eşiğinde işbirlikçi burjuvazinin ateşi altında kutlamaya hazırlanıyor. 1 Mayıs işçi sınıfının sendikal ve politik birliğini güçlendirme günü olacaktır. Bu 1 Mayıs'ta işçi sınıfımızın, emekçilerin, komünistlerin ve bütün yurtsever demokratik güçlerin önünde TKP Konferansında gösterilen çözümü zorunlu görevler duruyor. Sınıf sendikacılığının temellerini güçlendirmek, sarı sendikacılığın başlarını yenik düşürmek, TKP'ni yığınlar arasında daha büyük bir güçle örgütlemek, TKP'ye özgürlük belgisini yükseltmek, tüm ulusal, demokratik güçlerin eylem birliğini geliştirmek gerekiyor. 1 Mayıs komitelerini dil, din, mezhep ve ulus ayırımına bakmadan, DİSK, Türk-İş üyesi ve sendikasız bütün işçilerin eylem birliği organları olarak geliştirmek, Maoçu'ların provokasyonlarını bozguna uğratmak görevi önde duruyor. Geçen yılın görkemli 1 Mayıs'ının deneyleri ışığında, bu yıl 1 Mayıs, çok daha büyük bir atılım olacaktır.

1 Mayıs'ta işçi sınıfının güncel politik görevi, bütün emekçileri ve demokrasiden yana bütün güçleri 5 Haziran seçimlerinde gerici-faşist güçleri, bu hükûmeti oluşturan partilerin adaylarını yenilgiye uğratmak için eyleme geçirmektir.

Halkımız, emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin, gerici-faşist partilerin ve militarist kliğin dayattığı ağır anti-demokratik koşullarda, kanlı, faşist saldırılar altında genel seçimlere gidiyor. TKP, daha baştan bu yana, seçimlerin görece olarak demokratik bir ortamda yapılmasını istemiş, bunun yollarını göstermiştir. Demirel hükûmetinin her türlü yoldan, parlamento dışı ve içi savaşla, başlıca yığinsal eylemlerle düşürülmesini, eli yurtseverlerin kanına bulaşmış kimselerden oluşacak bir seçim hükûmetinin kurulmasını

önermiştir.

Bugün kanlı baskılar, enflasyon, işsizlik ağırlaşıyor. Köylerde toprak ağalarının, şeyhlerin baskıları altında olan köylü yığınları her türlü özgürlükten yoksun bulunuyor. Kürt halkı üzerinde derin bir ulusal baskı ve eşitsizlik süre gidiyor. İşçi sınıfının partisi TKP'nin üzerindeki yasak sürüyor.

Böylesi bir ortamda yapılan seçimler, koşulları ve sonuçları bakımından demokratik olamaz. Ama bu, komünistlerin, tüm ilerici güçlerin seçimler karşısında eylemsiz kalması, alanı gerici-faşist güçlere bırakması anlamına gelmez. Seçimlerin güvenliğini sağlama yolunda savaşmak ve en geniş emekçi yığınlarını seçimlere katılmaya çağırarak ertelenmez görevdir. Seçim güvenliğini yok eden bu hükümetin düşürülmesi yolunda savaşımı bırakmaksızın, örgütlenerek, süre giden kanlı teröre, yıldırma eylemlerine göğüs germek, sendikaları korumak için gerekli bütün önlemleri almak zorunludur. Sandık ve miting güvenliği için oluşturulan örgütlenmeyi ulusal ölçülere yaymak ve bunu seçim ve can güvenliği isteyen ve bir avuç faşist-gerici zorbanın dışında kalan bütün yurttaşlara açılacak kadar geniş tutmak gerekiyor. Seçimleri boykot eden, ya da seçimlere karşı kayıtsızlık aşılayan bütün görüşlere en başta TKP karşı çıkıyor. Komünistler ve sosyalistler seçimlere her türlü yolla katılıyor, seçim kürsülerinden sosyalizm ülkülerini yaymak, demokratik özgürlükleri savunmak, anti-komünizmi geriletmek için savaşıyorlar. Ancak gerici-faşist güçlerle, öteki burjuva muhalefeti, ulusal burjuvazinin partisi arasında ayırım yapmak, savaş baş düşmana karşı yöneltmek gerekiyor. Ulusal, demokratik, anti-faşist güçlerin eylem birliğini geliştirmek zorunludur.

İşçiler, emekçiler, yurttaşlar !

Seçimlerde gerici-faşist güçleri yenilgiye uğratmak,

demokratik özgürlükler alanını genişletmek için birleşin !
Seçim mitinglerine, seçimlere katılın !

Eli kanlı AP, MHP, MSP, CDP ve DP adaylarına oy vermeyin!
Maocu gurupların bölücü tuzaklarına düşmeyin !

Oylarınızı bölmeyin !

Yurttaş !

Oyunu faşist cinayetlerin, kıyımların hesabını sormayı
öngören, işçi sınıfının, emekçilerin politik ve sendikal hakla-
rının genişletilmesini savunan adaylara ver !

Oyunu emperyalizmin işbirlikçisi, en talancı gerici-fa-
şist partileri yenilgiye uğratmak ve demokratik özgürlükler-
den yana bir hükûmeti işbaşına getirmek için kullan !

Türkiye Komünist Partisi

22 Nisan 1977

Merkez Komitesi

1 Mayıs yığinsal bir biçimde kutlandı

1 Mayıs işçi sınıfının, dünya emekçilerinin emperyalizme
karşı barış, demokrasi, sosyal ilerleme ve sosyalizm için ulus-
lararası savaş, birlik ve dayanışma günüdür. 1 Mayıs'ta dünya
proletaryası saflarını gözden geçirmekte, gelecek dönemde yü-
rütülecek savaşın ana doğrultusunu ve belgilerini tanıtmakta-
dır.

Gerici-faşist hükûmetin polis ,Maocu ve Türkeşçi
faşistlerin kanlı saldırısına karşın Türkiye işçi sınıfı,

tüm emekçilerimiz bu yıl dünya proletaryasının bu savaş, birlik ve dayanışma gününü daha görkemli, disiplinli ve örgütlü bir biçimde kutlamaya hazırlandı. DİSK'e bağlı tüm işçilerin yanı sıra, Türk-İş'e bağlı birçok sendikalara üye işçiler, çok sayıda demokratik kuruluşun, meslek odasının, öğrenci derneklerinin katıldığı yığinsal yürüyüş 8 saat sürdü. Fabrikalardan çıkan işçiler, halkla birleşerek üç ana koldan: Beşiktaş'tan, Saraçhane'den, Levent'ten Taksim meydanına yürüdüler. Taksim meydanını dolduran yüzbinlerce işçi, emekçi, ihtiyar nineler, çocuklu anneler, ellerindeki kırmızı bayraklarla, kırmızı karanfillerle yürürken, sokakları, meydanları işçi sınıfının belgileriyle cınlattılar.

Güvenlik görevlisi 20 bin işçi sabahın erken saatlerinde Taksim meydanını kordon altına aldılar. İşçiler, alana girmek isteyen Maocu ajanları, provokatörleri, faşist komandoları Taksim meydanına sokmadılar.

Büyük bir disiplin içinde geçen yürüyüşte, işçiler çeşitli yörelerin halk oyunlarını oynadılar. İşçilerin işçi tulumlarıyla katıldıkları törende sürekli olarak "faşizme geçit yok!" sloganı haykırıldı. "İşçi sınıfının yolu yolumuzdur" diyen yurtsever gençler, Lice'li, Kars'lı öğretmenler, "ileri demokratik düzen" istediler. İzmir'den gelen kalabalık bir grup işçi ve köylü ellerinde orak-çekiçlerle, "yaşasın işçi-köylü bağlaşıklığı" pankartlarıyla meydana girdi. Gölcük işçileri gemi maketleri taşıyarak, tekstil işçileri bez dokuyarak, demir-döküm işçileri de 1889'da asılan grevcileri canlandırarak girdiler meydana. İşçi sınıfının, tüm emekçilerin çelik disipliniyle, örgütlülüğüyle katıldığı dev yürüyüşte taşınan başlıca pankartlar şunlardı:

"Yaşasın proletarya enternasyonalizmi !" "Bütün ülkelerin işçileri, birleşiniz !" "141 ve 142'ye hayır !" "Katil iktidar çekil !" "Faşizme geçit yok!" "Türkiye işçi sınıfının partisine özgürlük !" "İleri demokratik düzen !" " 15'ler başlattı, 10 binler yaşatacak !"

Türkiye işçi sınıfının bu disiplinli,örgütlü 1 Mayıs bayramına,başta Dünya Sendikalar Federasyonu olmak üzere çeşitli ülkelerin sendikaları temsilciler gönderdi.Bu ülkeler arasında Romanya, Fransa, Lübnan, Bulgaristan,Suriye, Kıbrıs, Filistin ve Yunanistan bulunmaktadır.

Taksim alanını dolduran yüzbinlerce işçi,diger emekçiler,öğrenci ve aydınlar DISK Genel Başkanı Kemal Türkler'in 1 Mayıs konuşmasını coşkuyla onayladılar. Türkiye işçi sınıfının sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşının ilerlediğini belirten Türkler özetle şöyle dedi: "Bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de siyasal güçler dengesi,özgürce bir yaşam isteyen halkımız ve ilerici cepheleri lehinde değişmekte devam ediyor. Faşizm ve gerici cepheleri geriliyor. MO ve onunla beraber tekeli sermayenin,cuntacı partisi geriledikçe azgınlaşıyor. Bu çevrelerin emrindeki kiralık ölüm şebekeleri kanlı cinayetler işliyerek demokratik savaşımın gelişimini durdurmak istiyorlar.İşçi sınıfımızı sırtından hançerliyen,demokrasi savaşımını rayından çıkarmak isteyen Maoocu bozkurtlar ve benzeri maceracı bozguncu akımlar, faşist tırmanışa hizmet ediyorlar...

İşsizliğin,hayat pahalılığının ve artan vergilerin, yoksulluğun tek sorumlusu olan sömürücü küçük azınlığın hesaplarını bozacağız. DISK'in güncel kararlarının ne olduğunu biliyorsunuz. Demokratik bir ortamın koşullarını yaratmak,ekonomik ve siyasal savaşımıza konan tüm yasakla-

rın kaldırılmasını sağlamaktır...Bunların gerçekleşmesi ancak ve ancak parlamento içindeki ve dışındaki tüm ulusal ve demokratik güçlerin eylem ve güç birliğine bağlıdır.Bu birliği sağlayacak olan tek güç işçi sınıfımızdır."

1 Mayıs bayramının böylesine yığinsal ve düzenli bir biçimde kutlanması Türkiye işçi sınıfının dünya işçi sınıfının bölünmez bir parçası olduğunu dosta düşmana açıkça gösterdi. Bu yığinsal yürüyüşün başlıca özelliklerinden biri de,işçi sınıfının,tüm ilerici demokratik güçlerin birliğini sağlayacak güçte olduğunu bir kez daha göstermesidir. Bu yılki 1 Mayıs mitinginde Türkiye işçi sınıfının amaç ve ilke birliği,deneyi,disiplini ve örgütlülüğü daha somut olarak gözler önüne serildi. Yüzbinleri sıkılmış bir yumruk gibi karşısında gören işbirlikçi çevreler şaşkına döndü. 1 Mayıs'ta "fabrikalardan geliyoruz" diye haykıran işçiler, anti-emperyalist,anti-faşist savaşta birlik ve beraberliğini ortaya koydu. İleri, demokratik bir düzen savaşında saflarını daha da sıklaştırdı.

Gerici-faşist güçlerin 1 Mayıs gösterisine karşı
düzenlediği kanlı saldırı işçi sınıfını,
halkımızı yıldırarmıyacaktır

İşçi sınıfının,tüm emekçilerimizin İstanbul Taksim alanındaki dev,görkemli mitingi,yüzbinlerin sıkılmış tek yumuruk gibi sokakları,mevdanları cınlatması karşısında korkuları daha da artan işbirlikçi,gerici-faşist güçler, CIA ve MİT,polisin,Macocuların,faşist komandoların eliyle

kanlı bir saldırı düzenlediler. DISK Genel Başkanı Kemal Türkler'in "bu meydanın isminin 1 Mayıs meydanı olmasını istiyormusunuz?" sorusunun yüzbinlerce emekçinin onaylamasından birkaç dakika sonra Intercontinental otelinden ve Sular İdaresinden halkın üzerine yayılım ateşi açıldı. Polis ve başlarında Ali Rıza Cöbüt ve Hüseyin Özlütaş gibi CIA ajanlarının bulunduğu Maocu faşistler, komandolar Demirel hükümetinin daha önceden planladığı kanlı saldırıyı uygulamaya koyuldular. Panzerlerle meydana dalan polis halkı ezmeye başladı. Polis, Maocular ve faşist komandolar halk düşmanı MC hükümetinin emriyle mitinge katılan işçilerin, gençlerin, kadınların ve çocukların üzerine kurşun yağdırırken, meydana sürülen panzerler kadın ve çocukları çiğniyordu. Polis ortalıkta panik yaratmak için sürekli ses bombaları atıyordu. Öz bayramını kutlayan işçileri kurşunlayan Maocu bozkurtlar, polisle birlikte halkın üzerine düşman kovalarcasına gidiyorlardı.

Demirel hükümetinin bir saldırı aracı olarak kullandığı polisin, Maocu bozkurtların ve faşist komandoların bu kanlı saldırısı sonucu 40'a yakın yurttaş öldürüldü, 200'den fazlası da yaralandı. Gerici-faşist hükümetin vurucu gücü haline gelen Maocuların önemli bir rol oynadıkları bu kanlı saldırıdan yararlanan polisin tutukladıklarının sayısı 400'ü aştı.

MC hükümetinin iki yıldır işçi sınıfına, tüm ilerici yurtsever güçlere karşı uyguladığı saldırıların bir uzantısı olan bu kanlı saldırı da işçi sınıfımızı, halkımızı yıldıramıyacaktır. Anti-faşist, anti-em eryalist savaşta işçi sınıfımız Taksim meydanında olduğu gibi bütün kanlı saldırılar karşısında dimdik duracak, etten, kemikten barikatlar kuracaktır.

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaşın
"Barış ve Sosyalizm Problemleri" dergisinin
düzenlediği toplantıda yaptığı konuşma

Değerli yoldaşlar,

"Barış ve Sosyalizm Problemleri" dergisinin düzenlediği bu toplantıya, bu foruma katılan kardeş partileri Türkiye Komünist Partisi adına selâmlar, toplantıya başarılar dileriz,

1974 toplantısından bu yana geçen süre içinde sosyalist ülkeler topluluğu, uluslararası işçi ve komünist hareketi, ulusal kurtuluş hareketleri emperyalizme karşı yeni utkular, yeni başarılar elde ettiler, konumlarını güçlendirdiler. Güçler oranı dünya devrim sürecinden yana daha da değişti. Bu gelişmelerin yansımada, dünya komünist ve işçi partilerinin elinde emperyalizme, gericiliğe karşı keskin bir ideolojik silâh olan "Barış ve Sosyalizm Problemleri" dergisinin önemli payı olmuştur.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist ülkelerin girişimleri, bütün barışsever güçlerin ardıcıl savaşımı sonucu, barışın sağlamlaştırılması, gerginliğin azaltılması, silâhsızlanma sürecinin ilerletilmesi yolunda büyük başarılar sağlandı. Helsinki Toplantısı bunun bir örneğidir.

Hareket alanı daralan emperyalist güçler, bu süreci engellemek için çeşitli yollara başvuruyorlar. Yeniden "soğuk harp" kışkırtıcılığını canlandırıyorlar. Kapitalist ülkelerde insan haklarını, özgürlükleri çiğneyen NATO'cu, militarist, gerici çevreler, Amerikan emperyalistleri, sözde "insan haklarını koruma" maskesi altında sosyalist ülkelere çamur atıyorlar. Türkiye'de de emperyalizmin ortağı gerici egemen çevreler NATO'nun dümen sularında yürüyor.

Türkiye, emperyalizm ve NATO içindeki, onun güneydoğu kanadındaki çelişkilerin düğümlendiği yerlerden, onun zayıf halkalarından biridir. Bu durum, bölgede barışın güçlenmesini, gerginliğin azaltılmasını engelliyor. Türk ordu birliklerinin Kıbrıs'a girmesi ve hâlâ orada kalması, Ada'nın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve ege enlik haklarına saldırısının sürdürülmesi bunun bir örneğidir.

TKP, ta baştan beri bu saldırıya karşı çıkmış, Türk ordu birlikleri ve tüm yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesi, üslerin kaldırılması uğrunda savaşmış ve savaşıyor.

Türkiye Komünist Partisi, ülkenin NATO, CENTO gibi saldırgan bloklardan çıkması, emperyalizm ile bağlanmış olan ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması, topraklarımızın emperyalistlerin üs ve silâh yığınaklarından temizlenmesi, başta Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler olmak üzere tüm komşularımızla iyi komşuluk ve dostluk ilişkilerinin kurulması ve derinleştirilmesi için savaşıyor.

Emperyalizm bu son yıllarda bir sıra yenilgiye uğradı.

Yiğit Viyetnam halkı, Amerikan emperyalizmini dize getirdi, ulusal bağımsızlığına kavuştu. Laos, Kamboçya halkları özgürlüğe ulaştı. Portekiz'de faşist rejim yıkıldı. Yunanistan'da faşist cunta devrildi. İspanya'da faşizm konumlarını birer birer yitiriyor. Afrika'da halklar sömürgecilik zincirinin son halkalarını kırıyor. Mozambik ve Angola, emperyalizmin saldırı ve provokasyonlarını boşa çıkardı ve sosyalizme yönelik gelişme yoluna koyuldu.

Bu tarihsel başarıların elde edilmesinde dünya devrim sürecinin temel dayanağı olan sosyalist ülkeler topluluğunun hızla ve çok yönlü gelişmesi, güçlenmesi çözümleyici bir rol oynuyor. Bu gelişme aynı zamanda ,kapitalizmin

genel bunalımını daha da derinleştirdi. Tüm kapitalist dünyada işsizlik, enflasyon dev boyutlara ulaştı.

Emperyalizmin ekonomik, politik ve askersel örgütlerine bağlı olan Türkiye'de bu bunalımlar daha yıkıcı oluyor. İşbirlikçi burjuvazi bütün bu bunalımların yükünü işçi sınıfının, emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyor. Sömürüyü arttırıyor, emekçilerin demokratik haklarına saldırıyor, faşist yöntemlere başvuruyor, bu yolla bunalımlardan çıkmaya çabalıyor.

Bu çabaları boşa çıkarmak, onun halk düşmanı egemenliğine son vermek, ileri demokratik bir düzene geçişi sağlayacak, halktan yana bir hükümeti işbaşına getirmek için işçi sınıfının, halkımızın direnişi büyüyor. Sınıf savaşı kıran kırana gidiyor. Emperyalizme bağlı olan, büyük tekellerin, toprak ağalarının çıkarlarını savunan bugünkü hükümet hergün kan döküyor, sokaklarda ilerici gençleri, sendikacıları kurşunlatıyor, faşist komandoları yurtsever, demokratik güçlerin üzerine sürüyor. Bu hükümet işbaşına geldiğinden bu yana, iki yıl içinde 150'den fazla yurttaş bu saldırılara kurban gitti, 3 000'den fazla da yaralandı.

Memlekette ilerici güçlerle gerici güçler arasındaki ayrışma, bu güçlerin birbirine karşı uçlarda yer alımı daha da belirginleşiyor. Bir uçta işçi sınıfı, halkın ezici çoğunluğu, öteki uçta burjuvazinin en gerici, en sömürgeci, emperyalizme en bağlı kesimi yer alıyor. Burjuvazinin kendi içindeki çelişkiler, ulusal nitelikteki kolu ile işbirlikçi burjuvazi arasındaki savaş sertleşiyor. Bu durumda gerici, büyük burjuvazinin tabanı daralıyor, ayaklarının altındaki toprak kayıyor. Egemenliğini sürdürebilmek için işbirlikçi burjuvazi-büyük ağa ikilisi bir yandan halkın demokratik haklarını

buduyor,diğer yandan estirdiği terör havası içinde seçimlere gidiyor. Bu amaç için elindeki bütün araçları,devlet mekanizmasını,faşist komandoların yanı sıra Maocu gurupları kullanıyor. Örneđin,bir hafta önce İstanbul'da polis,faşist komandolar ve Maocu guruplar birlikte İlerici Gençler Derneđi'nin Genel Merkezini bastılar,ortalığı kırıp döktüler.

TKP,bu zorbalıklara,açık faşist yöntemlere karşı,bu hükümeti oluşturan gerici-faşist güçleri seçimlerde yenilgiye uğratmak için yığınları örgütlemeye,savaşta eylem birliğini oluşturmaya çalışıyor. Böylesi bir savaş içinde ulusal çapta kurulan gençliğin,öğrencilerin,öğretmenlerin,kadınların, barışseverlerin örgütleri gelişip güçleniyor.

TKP'nin,partimizin ağır illegal koşullar altında yapılan konferansı,bütün bu gelişmeleri,oluşmaları,Marksist-Leninist görüş açısından inceledi,değerlendirdi. TKP bu Konferansında,işçi sınıfının sendikal ve politik birliğinin,işçi-köylü bağlaşıklığının, anti-emperyalist,demokratik güçlerin eylem birliğinin sağlanmasını ertelenmez ödev olarak saptadı. Proletarya enternasyonalizmine bağlılığını bir kez daha vurguladı. TKP, oportünizmin her türüne karşı savaşı sürdürecektir. Konferans,partinin gelişmesinde yeni bir atılım,önemli bir aşamadır.

Marksizm-Leninizm ülkü ve ilkelerini yayan,dünyadaki yeni gelişmelere ışık tutan "Barış ve Sosyalizm Problemleri"-"Yeni Çağ"- dergisi, ülkemizde devrimci sürecin gelişmesine yardım ediyor. TKP sıralarına yeni yeni katılan genç,diri, atılğan kadroların, militanların elinde etken bir silâh oluyor.

"Yeni Çağ"ın ülkede dağıtımı, yayılması,yıllarca hapse atılmayı göze alarak gerçekleşiyor. Rahat koşullarda değil,

savaş ateşleri içinde okunuyor. Etkenliği bu koşullarda günden güne artıyor.

"Barış ve Sosyalizm Problemleri" dergisi, dünya komünistlerinin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde birliklerinin güçlendirilmesine değerli bir katkıda bulunuyor. Derginin gerek ülkemizde, gerekse dünyanın her köşesinde saygınlığının artması, onun barışın güçlendirilmesi, silâhlanma yarışının durdurulması için; emperyalizme, gericiliğe, sömürüye karşı, ulusal bağımsızlık, sosyal ilerleme, demokrasi ve sosyalizm için savaşım sorunlarını verilerle dayanarak, bilimsel olarak çözümlenmesinde ve bu gelişmelere Marksçı-Leninci yöntemlerle ışık tutmasından ileri geliyor.

Derginin Yazı Kurulu'nun çalışmalarını bu yönde sürdürmesinden yanayız. Önümüzdeki dönemde, derginin çalışmalarını ile ilgili olarak, özellikle ülkemizdeki okuyucuların gereksinmelerinden çıkarak bazı önerilerde bulunmak istiyoruz.

Kanımızca, dergideki yazıların olanaklar ölçüsünde daha kısa, daha somut, daha popüler ve daha kanıtlayıcı biçimde yazılması iyi olur. Önümüzdeki dönemde, şu konuların daha geniş olarak ele alınmasını öneriyoruz.

- Kapitalist ülkelerde, özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde ordu militarizm sorunu,

- Günümüzde ulusal-demokratik cephelerde ulusal burjuvazinin yeri ve rolü,

- Dünya işçi ve sendika hareketinde sarı sendikacılığa karşı savaşın deneyimleri,

Değerli yoldaşlar, ilginize teşekkür ederiz.